

Добрий день

Коло річки стоїть хата. В ній живуть Гриць із мамою. Стане хлопчик на порозі – в кінці городу ростуть верби, у вербах тече річка, за річкою луг аж до поля.

- Гей, гей! – подає він свій голос. Так вітається з деревами, річкою, лугом, полем даючи їм на добридень. Верби шелестять, річка шумить, луг розлягається, а з полів вертається луна: "Добрий день, Грицю..."

При порозі лежить прут. Це не просто собі вербова гілка, а Гриців кінь. Його треба напасти, напоїти і викупати. Вискакує, поганяє в кінець городу й раптом зупиняється. Там за річкою пасеться кобила, а коло неї стоїть лошатко. Обоє гніді і гарні. Лошатко виструнчилось і як пуститься берегом. Його грива так і грає. Крутнуло, жене назад, як вітер.

Гриць пришпорив свого коника, давай і собі навскач. Лошатко на одному березі, а він гарцює на другому. Та де там лошаткові перегнати хлопчика! Його кінь дуже баский. Він ще й ірже людським голосом. І здається Грицеві, що кінь несе його поверх дерев, що земля миготить під копитами.

Лошатко набігалося, стало коло своєї мами. Кобила перестала пастися, обнюхує своє гніденьке, а воно оповідає їй, напевно, про те, як йому добре.

Гриць не зупинив свого коня. Їде з берега додому. Йому теж хочеться розповісти мамі, де він був і що бачив. Як перескакував через ріки й моря, як бачив високі гори й великі міста – цілий світ. Скрізь гарно. Але тут, на березі річки, де їхня біла хата, - найкраще. Він поганяє, швидше розказати про це рідній мамі.

(Б. Харчук)

- Як вітається Гриць з деревами, річкою, лугом, полем?
- Що здається Грицеві?
- Де найкраще місце для Гриця?

11
22
29
39
48
58
60
71
80
90
101
111
117
126
138
148
158
164
172
182
186
197
208
221
233
241